

Rigoletto-felújítás

Ma este Verdi Rigolettója kerül az operaszínpadra, a három évvel ezelőtti bemutató felújítása. A Horváth Zoltán-rendezte előadást Varga Mátyás díszletében adják, a jelmeztervező Vágvölgyi Ilona. A karmesterek a hónap előadásai folyamán a következőképpen váltják egymást: ma, pénteken és 21-én Molnár László vezénnyel, Pál Tamás 23-án és 25-én, Acél Ervin pedig 26-án.

A ma esti produkcióban vendégművész, Albert Tamás énekli a mantuai herceg szerepét, a 21-i és a 26-i előadáson pedig Daróczy Tamás. Gyimesi Kálmánt (Rigoletto) 23-án Vághelyi Gábor váltja. Gilda Szilágyi Erzsébet, Sparafucile Szakály Péter, Maddalena Szonda Éva. Monteronét Altorjay Tamás és Réti Attila váltva énekli, Ceprano Rácz Imre, a grófné Bajtay Horváth Ágota. Andrejcsik István

Marullót, Piskolti László Borsát vette át, az apród szerepét pedig Frankó Tündétől Merényi Nicolette „örökölte meg”. Giovanna Halászi Éva, a Porkoláb Huszár Ferenc. Karigazgató Gyüdi Sándor, Krámer György koreográfiáját az együttes táncolja.

Az olasz nyelvű Rigoletto május 3-i előadásának az lesz az érdekessége, hogy a Szegedi Szimfonikus Zenekar által meghirdetett karmesterkurzus három győztese dirigálja a három felvonást.

Amint a bérlettulajdonosok nyilván észrevették a fentiekből, a korábban kiadott műsortól eltérően helyet cserél egy opera- és egy balettelőadás: az április 11-i Rigoletto (Palicsi bérlet) helyett a Táncok és világok című balettest megy és a 25-re tervezett táncost helyett ugyanebben a bérletben adják a Rigolettót.

Szabad-e már választani?

Mint ahogyan azt többször megírtuk, korainak bizonyult a kártyaosztás, hiszen orvos, beteg, illetve a betegbiztosítási igazolványokat hitelesíteni köteles intézmények, munkahelyek tanácsstalanul állnak és várnak. E bizonytalan helyzetben kértünk választ néhány körzeti orvostól, illetve körzeti gyermekorvostól az elmúlt napok történéseiről.

Dr. István Béla körzeti orvos:

– A körzeti orvosok nem tudják, mi a teendő a biztosítási kártyákkal, ezért én is csak akkor fogadom majd el a betegektől, ha megjelenik a betegbiztosítási kártyákkal kapcsolatos teendőket ismertető rendelet. Hallottam létszámstopról, ami azt jelentené, hogy egy-egy háziorvos 1800–2000 polgárt vállalhat fel. Erről azonban még nincs konkrét információ. S ha valóban lesz létszámhatár, akkor szerencsétlen dolog lenne most e felett betegeket „gyűjteni”.

Dr. Komáromi Zoltán körzeti orvos:

– A biztosítási kártyákat sajnos hamarabb osztották szét, mint ahogyan a háziorvoslással, illetve a kártyák feldolgozásával foglalkozó rendeletek megjelentek. Hiába, hogy csak április 15-étől lehetne elfogadni az új biztosítási igazolványokat, igen sokan – főként a nyugdíjasok, akik már márciusban megkapták a kártyát – siettek azt mihamarabb átadni körzeti orvosuknak. Így történt ez az én körzetemben is. Én előredolgoztam, hiszen már másfél évvel ezelőtt elkezdtem betegeim számítógépes nyilvántartását. Lassan 900 ember egészségügyi adatait tápláltam a gépbe azután, hogy elvégeztem náluk az egészségi állapotukat felmérő vizsgálatokat. Ilyen előkészítés után, úgy gondolom, nyugodt lélekkel veszem át a biztosítási kártyákat azoktól, akik engem választanak háziorvosuknak.

Nagy Czirok Eszter körzeti gyermekorvos:

– A körzetemben a szülők egyelőre várnak a biztosítási igazolványok leadásával, és sokan panaszkodnak arra, hogy munkáltatójuk nem tudja, mi a teendő, azaz hogyan kell érvényesíteni a kártyákat. Én egyébként addig nem fogadom el pácienseimtől az igazolványt, amíg a betegbiztosítási kártyák „kezeléséről” nem tudunk mindent.

Itt jegyezzük meg, hogy a legtöbb szülőnek fogalma sincs, hová adhatja le 14 és 18 éves kor közötti gyermekének biztosítási igazolványát: a körzeti orvosának vagy körzeti gyermekorvosának.

A gyermekkórház-rendelőintézet igazgatójától, dr. Tekulics Pétertől megtudtuk, hogy a napokban megjelent rendelet szerint a 14–18 év közötti fiatalok számára akár a felnőtteket gyógyító háziorvos, akár házi gyermekorvos választható.

K. K.

Munkában az önkormányzati járőr

Három Volkswagen típusú gépkocsit vásárolt a szegedi önkormányzat a rendőröknek azzal a céllal, hogy a város közbiztonságát a jobb technikai ellátással is javítsák. A „személyzetet” viszont már a rendőrség adja a kocsikhoz, autónként két embert. Az autók – s velük hat rendőr, az „önkormányzati járőrök” – kizárólag éjszaka vannak szolgálatban, s a város területét fölosztva cirkálnak.

Tegnap éjszaka nem is eredménytelenül – bár jelenlétüket is eredményként könyvelhetjük el –: éjjel után három 17 éves fiút igazoltattak a Hét vezér és a Zákány utca sarkán, s a rendőröknek fölűnt, milyen remek szöges övekkel és egyéb rockos dísz tárgyakkal szerelkeztek föl a srácok. A holmival nem tudtak elszámolni, s a kihallgatás során bevallották, hogy a Szent Gellért utcai „Acél Bunker” nevű üzlet kirakatának betörésével jutottak a tárgyakhoz.

A házkutatás során találtak még hasonló dolgokat, s ekkor derült ki, hogy ugyanezek a fiatal emberek március 20-án is kipakolták az Acél Bunker kirakatát.

Szegedi kereskedelmi cég bővített kettős könyvvitelre számítástechnikában jártas

KÖZGAZDÁSZ-FŐKÖNYVELŐT KERES.

A leveleket „Megbízhatóság” jeligére várjuk a Sajtóházba.

TBC – a határon túlról

„A tbc már nem népbetegség, nem szenvednek ebben a korban tömegek, de korai lenne még ma is a tuberkolózis lefutásáról beszélni, hiszen az utóbbi években ismét emelkedik a krónikus, fertőző tbc-s megbetegedések száma. Ennek éppúgy oka a szociális körülmények romlása, mint a környező országokból beáramlók, akik között akadnak tbc-szek. Az elmúlt évben Szegeden 25 új tbc-s beteget szűr-tünk ki, akik közül 17 fertőző. Három menekült is szerepel a fertőzők listáján, de gyógyításuk, gondozásuk lehetetlen, hiszen a szűrést követően eltűntek Szegedről, és ki tudja, hol szórják a kórt” – nyilatkozta nemrégiben lapunknak dr. Lajos Sarolta, a szegedi tudógondozó intézetvezető főorvosa. Úgy látszik tapasztalatával és aggodalmával nincs egyedül, hiszen a magyar tudógógyászok azzal a kéréssel fordultak az országos tisztifőorvoshoz: kérje a népjóléti minisztert, hogy a nyugati országokhoz hasonlóan tegye kötelezővé a szűrővizsgálatot a hazánkba érkező külföldiek számára. Mivel a hazánkban tartózkodó külföldiek körében nehéz érvényesíteni a szűrővizsgálatot előíró jogszabályokat, ezért adatok sincsenek a közöttük levő tbc-szek számáról. Ez indokolta, hogy az országos tisztifőorvos irányításával bizottság alakult egy olyan jogszabály előkészítésére, amely lehetővé teszi a fertőzés mielőbbi felismerését, megelőzheti esetleges terjedését.

Két világ találkozása

Nemzetközi tudományos ülés, indiánnapok Szegeden

Amerika felfedezésének ötszázadik évfordulóját ünnepli a világ – és benne Magyarország. A gazdag program összehangolásán előkészítő bizottság fáradozik, Kádár Béla miniszter irányításával. A bizottság politikus tagjai mellett ott vannak a tudósok is, Szegedről Anderle Ádám tanszékvezető egyetemi tanár. A JATE-n általa vezetett Latin-Amerika Története Kutatócsoport – amely éppen az idén 10 éves – szervezi (együtt az akadémiai bizottsággal és a Magyar Latinamerikanisták Társaságával) az évfordulós eseménysorozat első nagyobb magyarországi rendezvényét, a „Két világ találkozása: 1492 – 1992” című nemzetközi tudományos ülésszakot, Szegeden. (Októberben, Budapesten, az Akadémia és az ELTE szervezésében lesz a második nagyszabású konferencia, amely az atlanti kapcsolatok öt évszázadát tekinti át; ezt a Közgazdasági Egyetemen gazdasági témákkal, majd pedig Debrecenben az amerikai magyar emigrációval foglalkozó ülésszakok követik.)

A SZAB székházában április 13-án kezdődő két napos konferencia központi témája: „A felfedezés ötszáz éve: tolerancia és intolerancia az amerikai történelemben.” A JATE-ről „elszármazott” történész-államtitkár, Katona Tamás nyitja meg, az alkalomra Szegedre várják a Chilei Köztársaság nagykövétét is. Az ülésszak neves előadói, a hazaiakkal együtt kilenc ország tudósai öt szekcióban tartják meg előadásait.

A tudományos programokhoz az „Indián napok” változatos eseményei kapcsolódnak. Mint Anderle Ádám elmondta, Magyarországon immár tizedszer rendeznek indián napokat, eddig az ELTE néprajzi tanszékei szervezték, most a szegedi Amerika-konferenciához kapcsolódik – kiállítások, zenei események, filmvetítések sorával. Tavaly két magyar expedíció is dolgozott Dél-Amerika országaiban; gyűjtésükből válogatás az „Amerikából jöttünk” című néprajzi tárlat anyaga. Eltűnt világ címmel hőmezővásárhelyi gyerekrajzokat mutat a másik kiállítás, a harmadik pedig a szegedi művész, Lapis András tárlata lesz. Az ötszázadik évfordulóra háromnyelvű – magyar, spanyol, kecsua – felirattal arany és ezüst emléklapok sorozatot készített Lapis, a kecsua nyelv használatával is jelezve a modern Európa toleráns szellemiségét, azt, hogy valóban két világ találkozásaként gondoljuk el az ötszáz éve teremtet kapcsolatot.

Az alkalommal él a Magyar Latinamerikanisták Társasága, a konferencia idején tartják meg közgyűlésüket, meghallgatják Anderle Ádám elnöki beszámolóját. A szegedi tanszék és kutatócsoport a társegylemek képviselőinek ittletét arra is felhatalmazja, hogy a Tempus-program aktuális tárgyalásait is lebonyolítsa. A JATE latinamerikanistái több kiadvánnyal készülnek a nemzetközi rendezvényre, annál is inkább, mert a szegedi iskolateremtő tudósra, Wittman Tiborra emlékeznek – halálának 20. évfordulóján.

S.E.

Elfogták a gyógyszeroltvajokat

(Folytatás az 1. oldalról.)

megfigyelni, hol tartják a gyógyszereket.

A rendőrség kezdettől figyelte az ismert kábítószerfogyasztók körét, gyanították, hogy köztük kell keresni a tettest. Az első nyomot az jelentette, amikor két fiatal embert kábítószer-túladagolási tünetekkel vittek be a II. kórházi detoxikálókba. Ezután már „csak” kapcsolataikat kellett földéríteni, és persze megtalálni a bizonyítékokat.

Utóbbi nem volt könnyű, de végül a 2400-ból csaknem 600 ampullát sikerült előkeríteni. A legkülönbözőbb helyekre rejtették a gyógyszereket: erdőséltre, fáskamrába... A hiányzó mennyiséget időközben „fölélték.”

Az öt fiatal embert – 19 és 23 év közöttiek – nem vették előzetes letartóztatásba. A rendőrség betegnek tekinti a kábítószer-függőségben élő fiatalokat, szenvedélybetegnek, akiket gyógyítani kell. Természetesen felelősségre vonásuk sem marad el. Jelenleg a drogambulancia kezelése alatt állnak, intenzívebb orvosi ellátásuk nem indokolt.

A rendőrségi beszélgetések arra is igyekeztek fényt deríteni, miféle emberek követték el a betörést. Urbán Zoltán alhadnagy, a városi kapitányság

bűnüldözési osztályának kábítószeres ügyekkel megbízott szakembere szerint valamenynyüknél személyiségzavarok jelei mutatkoznak, beilleszkedési gondokkal küszködnek. Ötük közül csak egynek van munkája, a többiek úgy érzik, nincsenek lehetőségeik.

Dr. Szőke Péter szerint indokolt a gyógyszerárak megerősített védelme, őrzése, de arra is rámutatott, hogy az a biztonsági fok, ami öt éve még megfelelő volt, ma már kevés... A kórházi gyógyszereket például egy lemezszekrényben tartották (amelynek ajtaja – csakúgy mint a bejárati ajtó – zárva volt, ellentétben más információkkal), ezután valószínűleg jobb megoldást választanak.

Adódott a kérdés: vajon a most elfogott betörők jártak-e a Debreceni utcai gyógyszerárban is? A gyanúsítottak nem akarnak tudni erről az esetről, ez tehát még függőben maradt... A rendőrök cáfolták viszont azt a híresztelést, amely szerint a Debreceni utcából is kábítószertartalmú anyagokat loptak volna: altatót és más gyógyszereket vittel el.

NY. P.

Szegedi székhelyű kereskedelmi cég tömítéstechnikában jártas

MÉRNÖK-ÜZLETKÖTŐT

KERES német gyár termékeinek Romániában történő értékesítésére.

A leveleket „Exkluzivitás” jeligére várjuk a Sajtóházba.

MAG EDIT

Egy európai ügynök fönnakadt a röszei határon

A benzinbe vagy a demokráciába fulladunk két tankkal?

Marosi urat csak a jó modora tartja vissza az égiek és némely földi halandók cifra káromlásától – végül is egy üzletkötő mégszem szentséggelhet vadidegenek füle hallatára. Igen, élnek közöttünk kiskirályok mundérban, állítja, nemcsak úgy bele a vakvilágba. Írásba is adja.

Szabad ország, szabad és törvénytisztelő állampolgáraként járja Európát, melleleg, de egyáltalán nem elhanyagolhatóan megjegyzi: „lehet, hogy az ország egésze Európa felé ballag, kivéve engem, mert tudtommal születésemtől kezdve európai vagyok.” Röszkéhez érve azonban a háta borzong, mert úgy véli, balkáni állapotokba ütközik. Az első csatáját március 31-én vívta.

– Mi történt a határon?

– Mint üzletkötő, Jugoszláviába is járok. Tudvalevő, ott mostanában jóval olcsóbb a benzin, mint nálunk. Természetesen, mint mindenki más, én is megtankoltam mindkét tankot, mielőtt hazafelé indultam.

– Hogy érti a két tankot?

– Ahogyan van: mivel a Lada gépkocsinak csupán 38 literes tartályuk van, ezért én – még évekkkel ezelőtt – rendszeresített gyári tankot szereltem saját kocsimba. S ez március utolsó napjáig nem is okozott semmiféle gondot.

– Azokban a napokban rendelte el a pluszbenzin behozatali stopját a vámhivatal.

– Pontosan. A röszei vámparancsnok helyettese a póttartály meglétét sérelmezte, jóllehet a kifogását nem tudta jogszabállyal alátámasztani.

– Ne haragudjon, a vámtiszt gon-

dolatmenete kristálytiszt: Ön akár tíz centinyire is a határtól eladhatja a póttartályban lévő benzint, persze magyar áron. Ugye hallotta, a benzinügyletből igen sokan éltek igen jól az utóbbi hetekben?

– Persze, hogy tudom. Mióta megéri, én is kijárok. Nem is titkolom. Viszont megveszekedett bolond volnék, ha eladnám. Ügyszólván az úton élek. Mondtam, autózással keresem a kenyerem. Nekem a benzin nem eladásra kell. A tiszt úr rosszhiszemű velem szemben. Visszatartotta az útleveletem, visszafordulásra kényszerített, úgyhogy megfordultam, kiszívtattam a benzint... és úgy haza. Arra hivatkozott, hogy a forgalmi engedélyemben nem szerepel a „kápeem-bejegyzés” az átalakításról. Közel négyórás vita után föladtam. Az „okos enged” alapján követtem az utasítását.

– És? Van bejegyzés?

– Kiderült, semmiféle jogszabály nem írja elő, hogy a gyárilag készített póttankkal felszerelt autómata akár vizsgáztatni kellene. Ennek tudatában még aznap nekiindultam a határnak.

– Tankolni a túloldalon?

– Is. Kifelé menet javasoltam a parancsnokhelyettes úrnak, nézzenek utána, ők is a jogszabályoknak, nehogy bajom legyen visszafelé jövet. Am újfent nem boldogultunk egymással, ez alkalommal azonban nem adtam ki a kezemből az útleveletem. Egyórányit megint vitakoztunk a határon. Nem vagyok bűnöző, nincs ellenem elfogatóparancs, semmi rosszat nem csináltam. Milyen alapon